

မိ က လေး လင်

အလင်္ကာရဲ့ကိုကို

ဝန် : ဆွယ်နီ • ၈၈၂၃

အခန်း (၁)

အလင်္ကာမျက်ဝန်းလေးတွေထဲမှာ အရိပ်လာထင်တဲ့ လူတစ်ယောက်
ကို သတိထားမိသွား သည် ။

သူက အလင်္ကာ စားပွဲရှေ့က စားပွဲမှာ ထိုင်နေသူ ဖြစ်၏။

ကိုကိုနဲ့ တူလိုက်တာ ...

စိတ်ထဲက ထင်လိုက်တာပါ ...

ဟုတ်တယ် ...

အရမ်းတူတာပဲ ..

ကိုကိုနဲ့ တကယ့်ကို ချစ်စွပ်တူနေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်
သည် ။

အလင်္ကာရဲ့ ကိုကို ...

ချစ်ရတဲ့ ကိုကို ...

ဒီလူ ...

ကိုကိုလား ...

မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ...

ကိုကိုက သေဆုံးသွားပြီပဲ ...

တည်ကြည်ခန့်ညားသော ကိုကိုသည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ မထိုင်
တတ်။

အလင်္ကာနဲ့ ကိုကိုက အားလုံး ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲလေ။

ဒါပေမဲ့ ...

ချစ်သူတွေ ဖြစ်နေကြသည် ။

မိဘတွေက သဘောတူထားတာဆိုရင်လည်း မမှားပါဘူး။

"သမီးနဲ့ လက်ထပ်ပေးမဲ့ ကိုကိုသက်ပဲ"

မေမေက ပြောသည် ။

မိတ်ဆက်ပေး၏။

ဒီတည်းက အလင်္ကာနဲ့ ကိုကို ခင်မင်ပြီး ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားကြတာ
ပဲ။

တတွဲတွဲ ...

ချစ်ကြသည် ။

အကျင့်စရိုက်တွေ မတူပေမဲ့ ကိုကိုက အလျှော့ပေး၏။

ကြင်နာတတ်သည် ။

ချစ်ခင်ကြင်နာယုယခဲ့၏။

ကြင်နာတတ်သည် ။

ချစ်ခင်ကြင်နာယုယခဲ့၏။

စိတ်ချမ်းမြေ့ရ၏။

ကံကြမ္မာရဲ့ ဆိုးဝါးစွာ ရိုက်ခတ်မှုကို မမျှော်လင့်ဘဲ ခံလိုက်ရသည်။ ။

ကိုကို အစာအိမ်ကင်ဆာ ဖြစ်ခဲ့၏။

အလင်္ကာနှင့် လက်ထပ်ဖို့ ပြင်ဆင်နေတဲ့ ကာလဖြစ်သည်။ ။

မထင်မှတ်ပါ။

ဆိုးဝါးတဲ့ ကံကြမ္မာပါပဲ။

လူတွေအပေါ် ဝေဒနာမေတ္တာကြီးမားပြီး ချစ်ခင်ကြင်နာစွာ ဆက်ဆံ
တတ်တဲ့ ကိုကိုပါ။

"အလင်္ကာ"

"ဟင်"

"ကိုကို အလင်္ကာကို စွန့်ခွာသွားရတော့မယ် ထင်တယ်"

"ကိုကို"

သူမ ...

ကိုကိုကို ဖက်ပြီး ငိုကြွေးမိသည်။ ။

"မငိုပါနဲ့ အလင်္ကာ၊ သတ္တိရှိစမ်းပါ။ ကိုကို လူ့လောကကြီးထဲကနေ စိ
တ်အေးလက်အေး ထွက်သွားချင်တယ်"

ကိုကိုရယ် ...

ကံကြမ္မာက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ ဆိုးဝါးရက်စက်စွာ ကျရော
က်ခဲ့ရတာလဲ ...

ခြောက်လအတွင်း ကိုကို သေဆုံးသွားနိုင်တယ်။

အဖြေပဲ ...

ကျွန်မ ရင်ကွဲမတတ် ခံစားရသည်။ ။

အကျင့်စရိုက်ချင်း မတူတဲ့ ကိုကို ဖြစ်နေပေမဲ့ အလင်္ကာကတော့ အလွန်အမင်း ချစ်မြတ်နိုးမိ နေ၏။

ကိုကိုကလည်း ချစ်တာပဲ ...

အလင်္ကာကို အလျှော့ပေးတယ် ...

ကြင်နာတယ် ...

အေးချမ်းရတယ် ...

စိတ်ထားဖြူစင်တယ် ...

ထက်မြက်တယ် ...

ကိုကိုမှာ ရှိတဲ့ အရည်အချင်းတွေက အများကြီးပဲ။

ဒီလို ကိုကိုတစ်ယောက် လူ့လောကကြီးထဲကနေ ဘာဖြစ်လို့ ထွက်ခွာသွားရမဲ့ အခြေအနေ မျိုး ဖြစ်ပေါ်လာရတာလဲ။

ပြီးတော့ ...

ကိုကိုက တစ်ဦးတည်းသောသား ...

ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ မိဘတွေရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသား ဖြစ်နေသည်

။

ဘဝမှာ ဘယ်လောက်ကံကောင်းပြီး ပြည့်စုံတဲ့ ကိုကိုလဲ ...

"မေမေ့သမီးလေး အိမ်ထောင်ရေး ကံကောင်းပါတယ်ကွယ်၊ မောင်ကိုကိုသက်လို ယောက်ျား တစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ရမှာ လေ"

အလင်္ကာ ကံဆိုးတာလား ...

ကိုကို အစာအိမ်ကင်ဆာ ဖြစ်သည်။ ။

ခြောက်လပဲ လူ့လောကကြီးထဲမှာ အသက်ရှင်ခွင့် ရတော့မည်ဟု ပြောသည်။ ။

အလင်္ကာ ကံဆိုးတာပဲ ...

"ကိုကို အလင်္ကာကို မထားခဲ့ပါနဲ့ ၊ ကိုကို အလင်္ကာအနားကနေ ထွက်မသွားပါနဲ့ နော်"

"အလင်္ကာ"

"ဟင်"

"ကိုကိုကို စွဲလမ်းမနေပါနဲ့ ၊ အလင်္ကာ ဘဝလမ်းကိုပဲ လျှောက်လှမ်းပါ"

ကိုကိုက မှာ ခဲ့သည်။ ။

သေခြင်းတရားတွေကို တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ရင်ဆိုင်သွားခဲ့၏။

ပူဆွေးသောကတွေနဲ့ ကျန်ခဲ့တာက အလင်္ကာပဲ။

"အလင်္ကာ"

"ရှင်"

"ကိုကိုမရှိတော့ရင် ကိုကိုကို လွမ်းပြီး ဘဝတစ်လျှောက်လုံး စိတ်သောကတွေ ခံစားရမှာ ကိုကို စိတ်ပူတယ်၊ အဲဒီလိုမျိုး မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ အလင်္ကာဘဝကို အလင်္ကာ ရှေ့ဆက်ပါ"

မငိုရ ...

အလင်္ကာ ကြံကြံခံနိုင်တာကိုပဲ ကိုကို အလိုချင်ဆုံး ဆန္ဒတစ်ခုပဲတဲ့။ ။

"သေခြင်းတရားက အားလုံး ရင်ဆိုင်ရမှာပဲ အလင်္ကာ၊ အချိန်ကာလပဲ ကွာခြားကြတာပါ။ ကံကြမ္မာပဲပေါ့။ ကိုကိုအတွက် မပူဆွေးပါနဲ့ "

သူမ ...

ပြီးနေရသည်။ ။

မငိုဖြစ် ...

အလင်္ကာ ပူဆွေးသောကရောက်နေတာကို မမြင်မတွေ့စေအောင်ပါ

။

ရောဂါဝေဒနာ ခံစားပြီး တစ်နှစ်အတွင်း ကိုကို ကွယ်လွန်သွားရသည်။ ။

အလင်္ကာ အထီးကျန်ခဲ့ရ၏။

ကြေကွဲလို့ မဆုံးပေ ...

ချစ်သူ ...

အလင်္ကာရဲ့ ချစ်ဦးသူ ...

နှစ်ဖက်မိဘတွေကလည်း ကြည်ဖြူသဘောတူ ...

အလင်္ကာတို့ နှစ်ယောက်ကလည်း ချစ်မြတ်နိုးကြတဲ့ သူတွေ ...

ကွဲကွာခဲ့ရသည်။ ။

ကံကြမ္မာကြောင့်ပါပဲ ...

အရိပ်တစ်ခု ...

အလင်္ကာ မျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရသည်။ ။

သူ ...

ကိုကိုပဲ ...

ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ထိ ကိုကိုနဲ့ တူလွန်းနေရတာလဲ ...

ထလိုက်သည်။ ။

"အစ်မ ကော်ဖီဖိုး"

"ဪ"

သူမ ရှင်းလိုက်သည်။ ။

သူမ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ရှိနေတဲ့ အရိပ်က ကိုကိုနှင့် တစ်ထပ်တည်း
တူနေခဲ့၏။

ကိုကိုလား ...

မဖြစ်နိုင်တာပဲ ...

ကိုကိုက သေပြီပဲ။

ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။ ။

လူ့လောကကြီးထဲက ထွက်သွားသွားခဲ့တာ တစ်နှစ်လောက် ရှိပြီပဲ။

သူမ ...

ထလာခဲ့သည်။ ။

ကိုကိုနှင့် တစ်ထပ်တည်း တူနေတဲ့ လူက တစ်ယောက်တည်း ထိုင်
နေ၏။

အလင်္ကာနှင့် တူတဲ့ အချက်က ကော်ဖီကို နှစ်ခြိုက်စွာ
သောက်တတ်ခြင်းနဲ့ တခြားမုန့်တွေ မစားတတ်ခြင်းပဲ။

လာချပေးရင်လည်း မကြိုက်ပါ။

"ပြန်ယူသွားပါ၊ ကျွန်မရှေ့မှာ ရှုပ်နေတာ မကြိုက်လို့ "

ပြောခဲ့သည်။ ။

သူလည်း စားပွဲထိုးကို ဒီအတိုင်းပဲ ပြောနေခဲ့၏။

ကျွန်မနဲ့ တူတဲ့ ကိုကို ..

ကိုကိုနဲ့ တူတဲ့ လူအနားသို့ သူမရောက်သွားခဲ့တော့သည်။ ။

စားပွဲနား ရောက်သွား၏။

"ဒီမှာ "

"ဗျာ"

"ကျွန်မ ထိုင်ပါရစေ"

"ဗျာ"

"ထိုင်ပါရစေလို့ "

"ထိုင်ပါ၊ ဒီခုံက ကျုပ်ပိုင်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ဒီဆိုင်က ပိုင်တာလေ၊ ဒီဆိုင်မှာ လက်ဖက်ရည် လာသောက်တဲ့ သူတိုင်း ထိုင်ခွင့်ရှိတယ်"

"လောလောဆယ် ရှင်ပိုင်နေတာလေ၊ ကျွန်မ ခွင့်တောင်းရမှာ ပဲလေ"

"ကျုပ် ခွင့်ပြုမပြု အမိ ထိုင်ခွင့်ရှိတယ်"

"ဟွန်း"

လက်ပေါက်ကတ်လိုက်တာ ...

ဘယ်လိုလူလဲ ...

မျက်နှာထားက တင်းမာနေသည်။ ။

ကိုကိုနဲ့ တခြားစီပဲ ...

"ရှင်က ကျွန်မ အသိတစ်ယောက်နဲ့ တူနေလို့ "

"ဘာ"

"ကိုကိုသက် ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ရှင် အရမ်းတူတယ်"

"ကိုကိုသက်"

"အင်း"

သူ ...

စိတ်ဝင်စားသွားရသည်။ ။

ကိုကိုသက်တဲ့ ...

သူ လိုက်ရှာနေတဲ့ လူတစ်ယောက် ...

"ကိုကိုသက်ဆိုတာ သားရဲ့ အမြွှာအစ်ကိုပဲ၊ မင်းအစ်ကို ကိုကိုသက်
က မင်းအဖေဆီမှာ ကျန်ခဲ့ တယ်လေ"

မေမေက ပြောပြထားသည်။ ။

သူက ညီညီသက် ...

ဖေဖေနာမည်က ဦးသက် ...

အမြွှာအစ်ကိုက ကိုကိုသက် ...

"ရှင်က ကျွန်မအသိ ကိုကိုသက်နဲ့ အရမ်းတူနေလို့ "

"မင်းနာမည်က"

"တေးအလင်္ကာ"

"ကိုကိုသက်က အခု ဘယ်မှာ လဲ"

"ဆုံးသွားပြီ"

"ဘာ"

"ကိုကိုသက်က အစာအိမ်ကင်ဆာနဲ့ ဆုံးတာပါ"

ကိုကို ဆုံးပြီတဲ့ ...

မေမေ သိသွားရင် ကြေကွဲဝမ်းနည်းမှုတွေ ခံစားရမှာ သေချာသည်။ ။

ကျန်ခဲ့သူက ညီညီ ...

"မင်းအဖေက နောက်မိန်းမ ယူသွားတယ်၊ မေမေ့ကို ထားခဲ့တာလေ ၊ ဘယ်ရမလဲ မေမေ ကလည်း ရွဲ့ပြီး သားကြီးကို သွားပို့တာ၊ သားငယ် ကိုတောင် အမေထားခဲ့တာ မနေလို့ တက်မတတ် ချက်မတတ် ဖြစ်နေ လို့ "

အမေ နောင်တတွေရပြီး သားကြီးကို လွမ်းဆွေးကာ အရှာခိုင်းခဲ့သ ည် ။

"မင်းအဖေက အမေ့ကို အရမ်းရက်စက်ခဲ့တယ်၊ အကြင်နာ ကင်းခဲ့ တယ်၊ အမေ့ကို မချစ်ဘူး ဆိုတဲ့ စကားလုံးမျိုးတွေနဲ့ လူတိုင်းကို ပြောခဲ့ တယ်"

အဖေ့အပေါ်တော့ မေမေ အမြဲတမ်း နာကြည်းတဲ့ စကားတွေ ပြော တတ်သည် ။

"မေမေ လွမ်းတာက သားကြီးပဲ၊ မိထွေးလက်ထဲကို သားကြီးကို အ ပ်ခဲ့တယ်၊ မေမေ ရက်စက်တာပဲလေ"

ကိုကိုကို မေမေက တွေ့ချင်ခဲ့သည်။ ။

"မေမေ လိပ်စာသိတယ်၊ သားသွားရှာပါ၊ မေမေ တွေ့ချင်တယ်၊ သားတို့ ညီအစ်ကိုချင်း လည်း တွေ့ဆုံစေချင်လို့ ပါ"

ဒီရပ်ကွက်ပဲ ...

မေမေ ပေးလိုက်တဲ့ လိပ်စာအရ ဒီရပ်ကွက်ဖြစ်နေ၍ သူ ကော်ဖီဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ဝင်ထိုင်ပြီး အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေမိသည်။ ။

ကောင်မလေးတစ်ယောက် ...

အရမ်းချောသည်။ ။

ကိုကိုသက်နှင့် ပတ်သက်တာတဲ့ ...

"ရှင် ... ရှင် ကိုကိုသက်နဲ့ အရမ်းတူတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ"

"ဒါကတော့ လူတူမရှား နာမည်တူမရှားပါပဲ အလင်္ကာ"

"ရှင် တကယ်ပဲ တူတယ်၊ အရမ်း တူတာပဲ၊ ကိုကိုနဲ့ မတူတဲ့ အချက်ရှိနေတယ်"

"ဘာလဲ"

"အကျင့်စရိုက်တွေ"

"ဟင်"

"ကိုကိုက ကော်ဖီမသောက်ဘူး၊ ကော်ဖီဆိုင်လည်း မထိုင်ဘူး၊ စာအုပ်ကလွဲပြီး ဘာကိုမှ စိတ်ဝင်စားတာ မဟုတ်ဘူး လေ"

"ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်က ကော်ဖီသောက်တယ်၊ ကော်ဖီဆိုင်ထိုင်ပြီး အဝေးကို ငေးနေချင်တယ်၊ စာဖတ်ရင်လည်း အိပ်ချင်ရော"

"ဟွန်း ... ကျွန်မနဲ့ တူလိုက်တာ"

ရှင်အကျင့်စရိုက်နဲ့ ကျွန်မ အကျင့်စရိုက်တွေ တူတယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

အလင်္ကာက ကိုယ့်အကျင့်စရိုက်တွေကို မနှစ်သက်တဲ့ သူပဲ။

ကိုကိုကိုတော့ သဘောကျတယ် ...

အားကိုးတယ် ...

နှစ်သက်မြတ်နိုးစရာ ကောင်းတဲ့ ယောက်ျားတစ်ပဲ။

ရှင်ကတော့ ကိုကိုနဲ့ တူတယ် ...

အရမ်းတူတာပဲ ...

"ရှင် ကိုကိုနဲ့ အရမ်းတူတာပဲ၊ ကျွန်မ တကယ်အံ့ဩနေတာ သိလား၊
ဦးသက်နဲ့ ဒေါ်ခင် သိရင် အရမ်းကို အံ့ဩဝမ်းသာသွားမှာ ပဲ"

"ဦးသက်"

"အင်း"

ဟုတ်ပြီ ...

ဖေဖေနာမည်ပဲ ...

"ကိုကိုအဖေ နာမည်က ဦးသက်၊ အမေက ဒေါ်ခင်ခင်လေ"

မေမေပြောလိုက်တဲ့ နာမည်တွေပဲ ဖြစ်နေသည် ။

သူ့အစ်ကိုပဲ ...

ညီညီသက် စိတ်ထဲမှာ ဖေဖေအပေါ် နာကြည်းမှုတွေ ရှိနေခဲ့သည် ။

"မေမေ့အပေါ် ရက်စက်တယ်၊ အကြင်နာမရှိဘူး၊
မေမေ့မျက်စိရှေ့မှာ ပဲ ဖောက်ပြန်တာပါ"

ဖေဖေ့ကို တွေ့ရမလား ...

ကိုကိုက မရှိတော့ ...

ကွယ်လွန်သွားပြီတဲ့ ...

"ကိုကိုသက်က တစ်ဦးတည်းသောသားလေ၊ အရမ်းကိုတော်တဲ့
ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ"

"ကိုကိုသက်နဲ့ ကိုယ်က အကျင့်စရိုက်တွေ လွဲပြန်ပြီ"

"ဘာတွေလဲ"

"ကိုယ်က အရမ်းညံ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲလေ"

"ကျွန်မနဲ့ တူပြန်ပြီ"

"မင်းက ညံ့လို့ လား"

"အင်း ... ဆယ်တန်းမှာ သုံးနှစ်ဖြေရတယ်၊ အောင်တာတောင် ကို
ကို တင်းကျပ်လို့ "

မေမေက ပြောသည် ။

ကိုကိုနှင့်သူက လုံးဝ အမူအကျင့်တွေ မတူကြဘူးတဲ့ ။

အေးဆေးတည်ငြိမ်တဲ့ အမူအရာနဲ့ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေတတ်တဲ့ ကိုကို
အမူအကျင့်နှင့် အငိုသန် ပြီး ဆော့လွန်းတဲ့ ညီညီ ဆန့်ကျင့်ဘက်တဲ့ ။

ပညာရေးမှာ လည်း သူက ညံ့သည် ။

ဆယ်တန်းအောင်တာတောင် အမှတ်က နည်းလွန်း၏။

"အညံ့တွေပဲ၊ လူ့လောကကြီးထဲမှာ ဘာဖြစ်လို့ ကျန်ခဲ့တာလဲဟင်"

"ကမ္ဘာလောကကြီး ကံဆိုးချင်လို့ ပဲ ထင်တယ်"

"ဟုတ်မယ်နော်"

သူမ ...

ရယ်မိသည်။

သူက မရယ်ပေ ...

ခပ်တည်တည်ကြီးနှင့် ကော်ဖီခွက်ကို မော့သောက်နေသည်။

ကော်ဖီ ကြိုက်ပုံပဲ ...

ကျွန်မနဲ့ တူတယ် ...

သူ့မျက်နှာကို သေသေချာချာ ကြည့်လေ ကိုကိုနဲ့ တူပေပဲ။

တကယ့်ကို တစ်ထပ်တည်းပဲ ...

အသားဖြူနုတာရော ...

နှုတ်ခမ်းမွေးစစနဲ့ ရော ..

"ရှင့်နာမည် ဘယ်သူလဲဟင်၊ ကျွန်မ မေ့နေတယ်၊ ရှင့်နာမည်"

"ညီညီသက်"

"ဟင်"

တေးအလင်္ကာဆိုတဲ့ မိန်းကလေးနှင့် သူ မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့သည်။

အခန်း (၂)

"ဘာပြောတယ် အလင်္ကာ၊ သားနဲ့ တူတဲ့ လူကို တွေ့ခဲ့တယ် ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ဦးသက်၊ ညီညီသက်တဲ့ ၊ အရမ်းကို တူတာပဲ"

"ဘယ်မှာ တွေ့ခဲ့တာလဲ၊ ညီညီသက်ဆိုတာရော ဘယ်မှာ လဲ ဟင်"

ဦးသက် ဝမ်းသာအားရနှင့် မေးလိုက်မိသည်။ ။

ညီညီသက်တဲ့ ...

မိမိ သားငယ် ...

သားကြီး ကိုကိုသက်ရဲ့ အမြွှာညီ။

"ဘယ်မှာ လဲ အလင်္ကာ၊ သားငယ် ဘယ်မှာ လဲ"

"သားငယ်"

"အင်း"

"ဦးသက် သားငယ် ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ဦးသက်သားငယ်ပဲ၊ ကိုကိုသက်ရဲ့ အမြွှာ"

"ဟုတ်လား၊ ဝမ်းသာစရာပဲ၊ ဒါဆို"

"ကိုကိုက ဒေါ်ခင့်သား မဟုတ်ဘူး လား"

ဒေါ်ဒေါ်ခင် မရှိပေ ...

"မဟုတ်ဘူး ၊ ဦးသက်ရဲ့ သားပဲ၊ ဦးသက် အိမ်ထောင်ကွဲပြီး သားငယ်က သူ့အမေနဲ့ ပါသွား တာလေ"

"ဟုတ်လား၊ ဝမ်းသာစရာပဲနော် ဦးသက်"

"သား ဘယ်မှာ လဲ"

"သူ့လိပ်စာကို မပြောဘူး"

"ဟင်"

"ချိုသာကော်ဖီဆိုင်မှာ တော့ သူ ထိုင်တတ်တယ်၊ ဒီရပ်ကွက်ထိပ်နားအထိ လာတယ်ဆိုတော့ တစ်ယောက်ယောက်ကို ရှာတာပဲ ဖြစ်မယ်"

သူ ...

လိပ်စာ မပြောပေ ...

ကန်စွန်းရွက်နဲ့ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်တဲ့ ...

"ဦးသက်တို့ အကြောင်း ဘာပြောလဲဟင်"

"မပြောဘူး"

သား ...

ဖေဖေ့ကိုများ စိတ်နာနေလား ...

မင်းအမေကတော့ အဖေ့ကို စိတ်နာနေမှာ ပါ။

ဦးသက် တွေ့ချင်လာသည် ။

သားကြီး ဆုံးသွားတော့ သားငယ်ကို တွေ့ချင်လာရ၏။

"အလင်္ကာရယ်၊ ဦးသက်တို့ ဆီ ဖုန်းဆက်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ သားငယ်တို့ ဒီကိုများ ပြောင်းလာ ကြပြီလား၊ အခု သားငယ်ကို ကြည့်ရတာ ဆင်းရဲနေလား၊ ချမ်းသာနေလားဟင်"

"သိပ်အချမ်းသာကြီးတော့ ဟုတ်မယ် မထင်ပါဘူး၊ သာမန်ပါပဲ၊ ဆယ်တန်းတောင် အမှတ် နည်းနည်းနဲ့ အောင်တာတဲ့ "

သားကြီးက လိမ္မာရေးခြားရှိလွန်းပြီး ပညာတော်သည် ။

"ကိုကိုနဲ့ တော့ အားလုံး ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ"

"သားငယ်ကို တွေ့ချင်လိုက်တာ"

"သူကတော့ နာမည်တူမရှား၊ လူတူမရှား ရှိတတ်ပါတယ်လို့ ပဲ ပြောတယ်"

သားငယ် ...

မင်းစိတ်ထဲမှာ ဖေဖေကို မတွေ့ချင်လို့ မဆက်သွယ်တာပါ။

ဖေဖေ သိပါတယ် ..

မင်း အမေအပေါ် အဖေ တာဝန်မကျေခဲ့တာတွေ၊ ဥပေက္ခာပြုခဲ့တာတွေ၊ ဆိုးပေခဲ့တာတွေ အများကြီးပါကွာ။

ဒါပေမဲ့ ...

အခု ...

ဖေဖေ နောင်တတွေ ရနေပါပြီ။

ကျော့ကျော့မြိုင်ကို အဖေ တောင်းပန်ချင်တယ် ...

ဖေဖေ နောက်အိမ်ထောင်ကလည်း သဘောကောင်းပါတယ်။

ပြည့်ဝပါတယ်ကွာ ...

မင်းကိုလည်း သားအရင်းလို ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှာ ပါ။

"ခင်ခင်ကလည်း သားအရင်းလို ချစ်မှာ ပါ။ ဦးသက်ကို သား စိတ်နာတာ ထင်တယ်၊ သူ့အစ်ကိုကိုပဲ လာကြည့်တာ ဖြစ်မယ်"

"သူ ဘာမှ မပြောဘူး၊ အေးစက်နေတယ်"

"ဦးသက်ကို သားငယ် မကြည်လင်သေးတာ ဖြစ်မယ်၊ ဦးသက်တို့မှာ ဒီမျိုးဆက်ပဲ ရှိတာပါ၊ သားငယ်ကို တွေ့ချင်တယ်၊ ဦးသက်တို့ ရဲ့ အမွေတွေကို ဆက်ခံမဲ့သူက သားငယ်ပဲ ရှိနေတာလေ"

ဒုက္ခပါပဲ အလင်္ကာလည်း ကိုကိုနဲ့ တူလို့ ။

အရမ်းတွေ့ချင်နေတာပါ။

သူ့ကို ရှာဖွေမရတော့ ...

ရှင်ကို ကျွန်မ လိုက်ပို့ပေးမယ်ဆိုတာ လက်မခံဘဲ ထွက်သွားသည် ။

"အမိလမ်း အမိ သွားပါ၊ ကိုယ်က မင်းအဆက်လည်း မဟုတ်ဘူး ၊ လူတူတာပဲ၊ အမိနဲ့ ကိုယ် ဘာမှ မဆိုင်ဘူးနော်"

"မိတ်ဆွေအဖြစ်တော့ ခင်မင်ခွင့်ရှိပါတယ်နော်"

"ရှိပါတယ်၊ နောက်ထပ် ဆုံဖြစ်ချင် ဆုံဖြစ်ကြဦးမှာ လေ"

"လိပ်စာကရော"

"ကန်စွန်းရွက်နဲ့ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်"

"ဟင်း"

"ကိုယ် သွားမယ်"

"ကိုညီညီသက် ... ဘိုင့်ဘိုင်"

"ဘိုင့်ဘိုင်"

"ဟွန်း"

သူမ ...

မကျေမနပ်နှင့် ကျန်ခဲ့သည်။

သူ ထွက်သွား၏။

တကယ့်ကို မကျေနပ်စရာပဲ ...

ရှင် ...

ကိုကိုနဲ့ လုံးဝ ဆန့်ကျင်ဘက် ...

အလင်္ကာအပေါ် ကိုကိုက အမြဲတမ်း စိတ်ရှည်တယ်။

အလေးအနက်ထားတယ် ...

အေးဆေးတည်ငြိမ်တယ် ...

အင်းလေ ...

ရှင်က ကိုကိုမှ မဟုတ်တာပဲ။

အခုမှ ...

ကိုကိုသက်ရဲ့ ညီဆိုတာ သိရသည်။

"အလင်္ကာ"

"ရှင်"

"နောက်တစ်ခါ ထပ်တွေ့ရင် ဦးသက် ဟမ်းဖုန်းကို ဆက်သွယ်နော်၊

လုပ်ငန်းတွေ အပ်ချင်တယ်၊ သားငယ်ကို အရမ်းတွေ့ချင်နေတယ်လို့ ပြောပေးပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်"

"သားငယ် ဖေဖေကို စိတ်နာလေတာလား၊ တွေ့ချင်လိုက်တာကွာ"

ဒေါ်ခင်ခင် ရောက်လာသည်။ ။

သားငယ်အကြောင်းကြားတော့ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေ၏။

"တွေ့ချင်လိုက်တာ၊ သားကြီးနဲ့ ချွတ်စွပ်ပဲလား"

"အင်း"

"အေးကွယ်၊ သားကြီး ဆုံးသွားတော့ ဒေါ်ခင်တို့ အရမ်းကြေကွဲနေရတာ၊ အခုလို သားငယ်နဲ့ တွေ့တော့ အရမ်းဝမ်းသာတာပဲ"

ဒေါ်ဒေါ်ခင်ကလည်း မိထွေးပေမဲ့ ယောက်ျားကပါတဲ့ သားတွေကို ချစ်သည်။ ။

သားအရင်းတွေကဲ့သို့ပင် ...

ညီညီသက် ...

ရှင်က မာနကြီးမဲ့ပုံပဲ ...

ဟွန်း ...

ကျွန်မနဲ့ တူတယ် ...

ရှင်အကျင့်စရိုက်တွေ အတော်များများ ဤ ကျွန်မနဲ့ တူတယ် ...

"သားငယ်ကို တွေ့ရင် ဒေါ်ခင်တို့ ကို အမြန်ဆုံး ဆက်သွယ်နော်၊ သားသမီးမရှိတဲ့ ဒေါ်ခင် အတွက် ဒါတွေပဲ ခင်တွယ်ရမယ်လေ"

ကိုညီညီသက်က မိထွေးကိုပဲ အထင်အမြင်လွဲနေတာလား ...

ရှင်မိဘတွေက စိတ်သဘောထား အရမ်းပြည့်ဝပါတယ်။

ပြောပြချင်မိသည်။

ရှင် ...

ဘယ်မှာ လဲ ...

လိပ်စာတောင်းတော့ ကန်စွန်းရွက်နဲ့ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်တဲ့ ...

မကျေနပ်လိုက်တာ ...

"အဲဒီကော်ဖီဆိုင်လေးကို အလင်္ကာ သွားဦးမယ်၊ သူ ရှိချင် ရှိနေမှာ ပါ"

"တွေ့ရင်တော့ ချက်ချင်း အကြောင်းကြားနော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

အလင်္ကာ ထွက်သွားသည်။

ဦးသက် စဉ်းစားနေမိတာက သားငယ်အကြောင်းပင်။

မိမိကို စိတ်နာနေလား ...

ကျော့ကျော့မြိုင်ကလည်း မာနကြီးသူဖြစ်သည်။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
အလျော့မပေးခဲ့ကြ။

မာနပြိုင်ကျရာတွင်

မိမိက ပိုရွံ့သည်။

နေချင်သလို နေပြခဲ့၏။

မိန်းမ ရှိသည် ဟု ပင် မထင်မှတ်ဘဲ ကျော့ကျော့မြိုင်ရဲ့ မာနကို ရိုက် ချိုးပစ်လိုက်မိသည်။ ။

"မိန်းမကို မချစ်ဘူး"

လူတွေတာနဲ့ သူ ပြောတတ်လေ့ရှိတဲ့ စကားပဲ။

"ကိုသက်"

"ဟင်"

"ရှင့်အတိတ်ကအကြောင်းတွေ တွေးနေတာလား"

"အင်း"

"တွေ့မနေပါနဲ့ တော့၊ ပြီးတာတွေက ပြီးပြီပဲ၊ အရေးကြီးတာက သားငယ်ကို ရှာဖို့ လေ"

"ကိုသက်အပေါ်မှာ သားငယ် စိတ်နာနေသလား မသိဘူး ခင်"

"ကျွန်မကိုလည်း မိထွေးဆိုပြီး သား အရမ်းစိတ်နာနေမှာ ပဲ"

"သားငယ်ကို တွေ့ချင်တယ်၊ တောင်းပန်ချင်တယ်၊ ကိုယ် သားငယ် အပေါ် ဘာတာဝန်မှ မကျေခဲ့ဘူး"

တကယ်ဆို ...

သားငယ်ကို ရှာရမှာ ...

ငယ်ငယ်လေးတည်းက ဘယ်လို နေထိုင်စားသောက်မယ်ဆိုတာ မစဉ်းစားဘဲ ပစ်ထားမိ သည်။ ။

ကျော့ကျော့မြိုင်နဲ့ မာနချင်း ပြိုင်တာနဲ့ သားငယ် ဘာမှ မဆိုင်ပေ ...

မိမိက ဖခင်ပဲ ...

"ကိုသက်"

"ဟင်"

"သားငယ်ကို ရှာပါ။ ကျွန်မတို့ အမွေတွေ အပ်ရမယ်၊ ရှင် အသက်ကြီးပြီ၊ သားငယ်ပဲ လုပ်ငန်းတွေကို ဆက်လုပ်ရမှာပဲ"

"ခင်ရယ် မင်း အရမ်းဖြူစင်ပါတယ်၊ သားငယ်ကို သိစေချင်လိုက်တာ"

"လူလောကကြီးထဲမှာ လူဖြစ်ရတာ ခဏလေးပါ။ ကိုသက် သားကြီး ကိုပဲကြည့်၊ သက်တမ်း တိုလိုက်တာ၊ လူပြည့်မှာ အရာအားလုံး ပြည့်စုံ နေပေမဲ့လည်း အချိန်ကျရင် ထွက်ခွာသွားခဲ့ရတာပါပဲ"

သားကြီးကို ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး ဆေးကုပေးခဲ့တာပဲ။

မရပေ ...

"ဒီသက်တမ်းဆိုတဲ့ လူလောကကြီးထဲမှာ ကျွန်မ စိတ်ယုတ်မာတွေနဲ့ အသက်မရှင်ချင်ပါဘူး"

ခင်ခင်က စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝလွန်းနေသည်။

တရားနှင့်နေ၏။

မိမိစိတ်တွေ ခက်ထန်နေတာကို ခင်ခင်ပဲ တရားပြကာ ဆုံးမပြုပြင် ပေးခဲ့တာပဲ ဖြစ်သည်။

"ရှင်သားကလည်း ကျွန်မ သားပါပဲ၊ သားကြီးမရှိတော့ သားငယ် ကျွန်မ အနားမှာ လာနေ စေချင်လိုက်တာ"

မိမိကို မိထွေးဟု ပင် သားကြီး သိမသွားခဲ့ပေ။

သားအရင်းကဲ့သို့ပင် ချစ်ခင်ကြင်နာစွာ နေလာခဲ့သည်။

"ကျွန်မ စိတ်တွေ အမြဲတမ်း သန့်ရှင်းနေချင်တယ်၊ နောက်ဘဝဆိုတာ ရှိသေးတယ်လေ"

ခင်ခင်ဟာ တရားရှိပြီး စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝသည်။ ။

ဘယ်သူ့ကိုမှ မတရား မလုပ်ခဲ့ ...

သားကြီးကိုလည်း ချစ်သည်။ ။

ကျော့ကျော့မြိုင် ...

မင်းလည်း မာနကြီးတာပဲ ...

ငါ့အပေါ် နည်းနည်းမှ အလျှော့မပေးခဲ့ဘူး မဟုတ်လား ...

ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အပြုအမူတွေကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး မင်းအမြဲတမ်း အပြစ်လို့ သတ်မှတ်နေခဲ့တာပဲ။

"ရှင် ကျွန်မကို ဘယ်တော့မှ အလေးအနက် မထားဘူး၊ မိန်းမတစ်ယောက် ရှိတတ်လို့ မှ ရှင် ထင်သေးရဲ့ လား၊ ကျွန်မမှာ လည်း မာနရှိတယ်နော်"

မာနချင်းပြိုင်ကြသည်။ ။

မိမိ အမှားအမှန် မသိ။

နိုင်ဖို့ ပဲ ...

မိန်းမကို အရေးတယူ လုပ်ရတာ အောက်ကျသည် ဟု ထင်မိသည်။ ။

ကိုယ်က ယောက်ျားပဲ ...

သူငယ်ချင်းတွေရှေ့မှာ မိန်းမကို ချစ်တယ်လို့ မပြောချင်ပေ။

"ကျုပ် မိန်းမကို မချစ်ဘူး၊ ယူထားပြီးလို့ သာ ပေါင်းနေရတာပဲ၊ ကျူ

ပ်ကို လာတားလို့ မရဘူး၊ ကျုပ် လုပ်ချင်တာလုပ်မှာ ပဲ"

မိန်းမနှင့် ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပြီး ပြဿနာက ကြီးထွားလာသည်။

မိမိကလည်း ပိုဆိုးလာခဲ့၏။

သားတွေကို ချစ်ပေမဲ့ မိန်းမအပေါ် မညှာတာခဲ့။

ကျော့ကျော့မြိုင်ကလည်း အောက်ကျမခံဘဲ အိမ်ပေါ်က ဆင်းသည်။

"ကလေးတွေကို ရှင် ခေါ်ထားလိုက်၊ ကျွန်မ ဘာတာဝန်မှ မယူနိုင်ဘူး"

အကြီးကောင်က အေးဆေးပြီး ထားရာမှာ နေသည်။

အငယ်ကောင်က မရ ...

မအေနောက် မလိုက်ရလို့ တက်မတတ် ငိုနေသည်။

"သားငယ်ကိုတော့ ကျွန်မ ခေါ်သွားမယ်၊ ဒီလောက်တောင် မိန်းမကို အနိုင်ယူချင်တဲ့ ယောက်ျား ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဘယ်မိန်းမကို နိုင်ရမလဲ စောင့်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

သားငယ်ကို ခေါ်ပြီး ထွက်သွားတာ သတင်းအစအနပင် မရတော့။

မိမိလည်း သားတစ်ယောက်နှင့် ဘဝကို ရုန်းကန်ခဲ့သည်။

မကြာခင် ...

ခင်ခင်နှင့် တွေ့၏။

စိတ်သဘောထား ဖြူစင်တဲ့ ခင်ခင်ကို နှစ်သက်ပြီး လက်ထပ်ခဲ့၏။

မိမိရဲ့ အတ္တကြီးတဲ့ စိတ်တွေကို ခင်ခင်ကပဲ ပြုပြင်ပေးခဲ့လေသည်။

အခန်း (၃)

"မေမေ"

"ဟင်"

"ဖေဖေနေတဲ့ နေရာကို သား သိခဲ့ပြီ"

"ဟင် ... သားကြီးရော၊ မင်းအစ်ကို၊ ကို တွေ့ခဲ့လားဟင်"

"မေမေ"

"ဟင်"

"ကိုကိုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သတင်းကတော့ မကောင်းဘူး"

"ဟင် ... ဘာဖြစ်လို့ လဲ၊ သားကြီး ဘာဖြစ်လို့ လဲ၊ ပြောစမ်းပါ၊
သားကြီး ဘာဖြစ်လဲ"

"ကိုကို ဆုံးသွားပြီ"

"ဘာ"

"အစာအိမ်ကင်ဆာနဲ့ ကိုကို ဆုံးတာပါ"

"ဟင်"

"မေမေ"

"သားကြီး ဆုံးပြီဟုတ်လား၊ အမယ်လေး၊ မေမေတောင် တွေ့မသွား"

ဘူး၊ မေမေ့အပြစ်တွေ ပါ၊ သားကြီးကို ထားခဲ့တာ မေမေ့အမှားပဲ"

ဒေါ်ကျော့ကျော့မြိုင် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားမိသည်။ ။

မဖြစ်နိုင်တာ ...

သားကြီးကို မိမိ ထားခဲ့မိသည်။ ။

ရိုးသားတည်ငြိမ်တဲ့ သားကြီး ..

မိမိ ထားခဲ့တော့လည်း သားကြီးက ငြိမ်သက်စွာနေခဲ့၏။

သားငယ်က မရ ...

မိမိ သတင်းကြားတာက သားကြီးက ဉာဏ်လည်း ထက်မြက်တယ်၊
အေးဆေးတည်ငြိမ်မှု လည်း ရှိတယ်တဲ့။ ။

"မေမေ ဘယ်လို ဖြေရမလဲ သားကြီးရယ်၊ သားကြီး အရွယ်ရောက်
လာတဲ့ အထိ အမေတောင် မမြင်ခဲ့ဘူး၊ အမေဥပေက္ခာ ပြုထားမိတာ
မှားတာပဲကွယ်"

မိမိက စီးပွားရေး သိပ်အဆင်မပြေ၍ သားငယ်ကိုပင် အနိုင်နိုင်။

သားကြီးကို လှည့်မကြည့်ခဲ့ ...

"သားငယ်"

"မေမေ"

"မင်းရော မင်းအဖေဆီ ဆက်သွယ်ပါ"

"သား မဆက်သွယ်ချင်ပါဘူး မေမေ"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ သားငယ်ရယ်၊ သူတို့ မှာ သားကြီး မရှိတော့ စိတ်ထိ
ခိုက်ကြေကွဲနေမှာ ပါ"

"ညီ မိထွေးနဲ့ မနေချင်ဘူး"

သူ ...

အလင်္ကာကိုတော့ သတိရမိနေသည်။ ။

ကိုကိုချစ်သူတဲ့ ...

ချောမောလှပတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ။

"သား မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့လာတယ် မေမေ"

"ဟင်"

"အလင်္ကာတဲ့ ၊ ကိုကိုချစ်သူလေ"

"မေမေ တွေ့ချင်လိုက်တာ"

"ချောမောလှပတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ"

"ညီ"

"မေမေ"

"သား အဖေကိုတော့ သား သွားတွေ့လိုက်ပါ၊ မေမေ့ထက် ကိုသက်က သားဘဝ တင့်တယ် အောင် ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်မှာ ပါ"

"ညီ ဒီဘဝကိုပဲ နှစ်သက်တယ်၊ ပြည့်စုံနေတာပဲဟာ၊ တော်ပါပြီ မေမေ၊ ဒီဘဝကိုပဲ သား ကျေနပ်မှုအပြည့် ရှိပါတယ်"

တော်ပြီ ...

ဒီအရွယ်ရောက်မှ ဖေဖေဆီ မသွားချင်တော့ဘဲ ဖြစ်နေမိသည်။ ။

မပတ်သက်ချင် ...

ဖေဖေ ကိုယ်တိုင်က ညှီကို မပတ်သက်၍ ကင်းအောင်နေတာပဲ။

မိထွေးက ရှိသေးသည် ။

မပတ်သက်ချင်တော့ ...

ဖေဖေဆီက ဘာအခွင့်အရေးမှ မတောင်းလိုတော့ပေ။

"ညီ အဖေဆီက ဘာအခွင့်အရေးမှ မလိုချင်ဘူး"

"ညီ"

"ဒီအရွယ်ရောက်မှ ဘာဖြစ်လို့ ညှီကို ဖေဖေနဲ့ ဆက်သွယ်ခိုင်းနေရတာလဲ မေမေ"

"သားရယ်"

သားကြီး လူ့လောကကြီးထဲမှာ မရှိတော့၍ သားငယ်ကို မိမိအနားမှာ ပဲ နေစေချင်ပါတယ် ...

ဒါပေမဲ့ ...

မိမိက မချမ်းသာဘူး ...

သားငယ် ကားမစီးနိုင်ဘူး ...

မျက်နှာငယ်ရမှာ ပါ ...

"မင်းအဖေရဲ့ နောက်မိန်းမကလည်း စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝတယ်တဲ့ "

"တော်ပါပြီ မေမေ"

သူ ...

အစွမ်းအစ မရှိတဲ့ ယောက်ျားအဖြစ် အဖေအရိပ် မခိုလိုပေ ...

နေပါစေတော့ ...

"ညီ"

"မေမေ"

"သားငယ် မနက်စာအတွက် ကော်ဖီနဲ့ ထမင်းကြော် ရှိတယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"အမေ ဈေးသွားတော့မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

မေမေ ထွက်သွားသည်။ ။

သူ ... မီးဖိုခန်းမှာ ကျန်ခဲ့၏။

ကော်ဖီ ...

"ရှင်နဲ့ ကျွန်မ အကြိုက်ချင်း တူတယ်၊ ကျွန်မက ကော်ဖီကြိုက်တယ်၊
ကော်ဖီဆိုင် ထိုင်တယ်၊ ကိုကိုနဲ့ တခြားစီပဲ"

အလင်္ကာ ...

မင်းက ကိုကိုချစ်သူပဲ ...

ချောမောလှပတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ချစ်သူဖြစ်ရတာ ကိုကို
ကံကောင်းတာပဲ။

"ရှင်နဲ့ ကျွန်မက စရိုက်ချင်း အရမ်းတူတာပဲ၊ ကိုကိုနဲ့ ချစ်သူတွေ
ဖြစ်ကြတာ စရိုက်ချင်းက လုံးဝ ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ"

ကိုကိုက အေးဆေးတည်ငြိမ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။ ။

ညီနှင့် မတူဘူးတဲ့ ...

ဟုတ်တယ် ...

သူက ပေတေချင်သူ ...

စာလည်း မကြိုးစားခဲ့ဘူး ...

မေမေက အလိုလိုက်ထားတော့ ဆိုးချင်တိုင်း ဆိုးနေတာ ...

ကိုကို ...

မင်းကိုတော့ သတိရတယ် ...

မတွေ့မမြင်လိုက်ရလို့ လေ ...

မေမေက ငါ့မှာ အမြွှာအစ်ကို ရှိတာ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်ကမှ
ပြောပြတယ် ...

သွားရှာတဲ့ ...

မင်းကတော့ အမြွှာညီရှိတယ် ဆိုတာတောင် သိမှာ မဟုတ်ဘူး ...

ဖေဖေက ပြောမလား ...

သားငယ်ကို ဖေဖေ သတိတောင် ရပျံ့မလား မသိဘူး ...

ဖေဖေက အရေးအရာ မလုပ်တာကို သူလည်း သွားပြီး အရိပ်မခိုချင်

...

"ရှင် လိပ်စာပေးခဲ့ပါ"

"ကန်စွန်းရွက်နဲ့ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်လေ"

"ကျွန်မ အကောင်းပြောတာပါ"

"ကိုယ်နဲ့ ထပ်ဆက်သွယ်စရာမှ မလိုတာ၊ ကိုယ့်လိပ်စာ ကန်စွန်းရွက်နဲ့ ပေါက်ပေါက်ဆုပ် လို့ ပဲ မှတ်ထားလိုက်ပါ"

သူ ...

လိပ်စာ မပြောခဲ့ ...

မပတ်သက်ချင်တော့လို့ ပါ ...

ဖေဖေနှင့် ပတ်သက်ဆက်နွှယ်သူဖြစ်၍ ပင် ...

အလင်္ကာ ...

မင်းကိုတော့ ကိုယ် သတိရနေပါတယ် ...

ဘာဖြစ်လို့ လဲကွာ ...

မေ့ပစ်ရမယ် ...

အလင်္ကာတို့ က အရမ်းချမ်းသာတဲ့ သူတွေ ...

"ညီရေ"

အပြင်မှ သူ့နာမည်ခေါ်ပြီး အိမ်ထဲ ဝင်လာတဲ့ အသံ ကြားရသည်။ ။

"ညီ"

"ဟင် ကြွေ"

သူငယ်သူငယ်ချင်း ကြွေကြွေပွင့် ဖြစ်နေသည်။ ။

"ညီ မနက်စာ မစားရသေးဘူး မဟုတ်လား"

"အခုစားမလို့ "

"ကြွေ ခေါက်ဆွဲသုပ်လာတယ်"

"မစားတော့ဘူး"

"ညီ"

"ဟင်"

"ရှင် ကြိုက်တယ် မဟုတ်လား"

"အခု မကြိုက်တော့လို့ "

"ဖြစ်ပြန်ပြီ"

ကြွေ ...

ငါတစ်ယောက်တည်း နေချင်တယ် ...

မေမေ ကိုကိုအကြောင်းတွေ ပြောပြလိုက်တည်းက ငါရင်ထဲမှာ မွန်း
ကျပ်နေသလိုပဲ ...

မပျော်တော့ဘူး ...

"ညီ"

"ဟင်"

"ရှင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

အလင်္ကာဆိုတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုပဲ သတိရနေတယ် ကြွေ ...

မေ့ပစ်သင့်တယ် ...

ဒီမိန်းကလေးက ကိုယ်နဲ့ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်သင့်တော့ပါဘူး ...

ကြွေကတော့ သူ့ဒဏ်ကို အတော်လေး ခံရသူဖြစ်သည်။ ။

မိန်းမချောလေး ကြွေသည် သူ့အပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးသူပင် ...

သူ စားသောက်ဖို့ ကအစ ကြွေပဲ လုပ်ဆောင်ပေးနေသည်။ ။

"ကြွေ အလုပ်ရပြီ သိလား ညီ"

"ဟုတ်လား၊ ဘယ်မှာ လဲ"

"ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ လေ၊ သူဌေးရဲ့ အတွင်းရေးမှူးရမှာ လေ ညီ"

"ဘယ်ဆိုးလို့ လဲ၊ အင်းလေ နင်က စာတော်တာပဲ၊ ဉာဏ်ကောင်းတယ်၊ ထက်မြက်တယ်၊ ငါနဲ့ တခြားစီပါပဲ"

"ညီ အားမလျှော့ပါနဲ့ ကွာ၊ ညီက ရုပ်ချောတယ်လေ"

"ဘာလုပ်ရမှာ လဲ"

ညီက ရုပ်ချောတော့ မိန်းမချောလေးတွေ စိတ်ဝင်စားတာပေါ့နော်

...

ကြွေလေ ...

ညီကို သံယောဇဉ်ကြီးနေမိတယ် ...

နှစ်သက်မြတ်နိုးနေမိတယ် ...

ညီ မသိဘူးလားဟင် ...

လူ့လောကကြီးထဲမှာ ညီ အထင်ကြီးအောင် ကြွေ အမြဲတမ်း နေထိုင်ပြုမူခဲ့တာပါ။

ဒါပေမဲ့ ...

ရှင်က အသိအမှတ် မပြုဘူး မဟုတ်လား ...

ကြွေ အမြဲတမ်း ကြိုးစားရသည် ။

ညီကတော့ အေးစက်နေ၏။

ဟွန်း ...

ဘယ်လောက် မကျေနပ်ချင်စရာကောင်းလဲ ...

"ညီ"

"ဟင်"

"အသုပ်လေ၊ နည်းနည်းတော့ စားလိုက်ပါနော်၊ ကြွေ ညီ စားစေချင်
လို့ သုပ်လာတဲ့ ဟာကို"

ညီ အသုပ်ကြိုက်မှန်း သိ၍ ကြွေ သုပ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"မစားဘူး ကြွေ"

"ညီ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ အသုပ် ကြိုက်တယ်ဆို"

"ငါအခုမကြိုက်တော့ဘူး ကြွေ"

ငါ ...

ကော်ဖီပဲ သောက်ချင်တယ် ...

အလင်္ကာနဲ့ တူချင်လို့ ...

"အလင်္ကာက ကော်ဖီပဲ အရသာခံသောက်ချင်တာ၊ တခြား ဘာမှ မ
စားဘူး၊ ကိုကိုက မဟုတ် ဘူးလေ၊ အသုပ်တို့ ဘာတို့ ကြိုက်တယ်"

ကိုယ် ...

အလင်္ကာ ကြိုက်တာပဲ ကြိုက်ချင်တယ် ...

ဟုတ်တယ် ...

ကော်ဖီခါးသက်သက်လေးကို အရသာခံသောက်ချင်တာ ...

ကိုယ် အနှစ်သက်ဆုံးပဲ ...

"ညီ"

"ဟင်"

"စားလေ"

"မစားဘူး"

"ဟာကွာ"

"ကော်ဖီပဲ သောက်ချင်လို့ "

"ကဲ ... သောက်ပါ၊ ရှင် နှစ်သက်သဘောကျတာပဲ စားသောက်တော်
မူပါ"

"ကြွေ"

"ပြော"

"ငါမိန်းမချောလေး တစ်ယောက်နဲ့ ဆုံခဲ့တယ်"

"ဟင်"

"အလင်္ကာတဲ့ "

"အလင်္ကာ"

"အင်း"

"ကြားဖူးတယ်"

"ဘာ"

"ကြွေသူဌေးရဲ့ ညီမပဲ"

"ဟင်"

"အလင်္ကာတဲ့ ၊ ကျွန်မ အ လုပ်သွားလျှောက်တုန်းကတော့ အဲဒီ အ

လင်္ကာ ဆိုတာကို တွေ့ခဲ့ သေးတယ်၊ အရမ်းချောတယ်လေ"

"ဟုတ်တယ်၊ အလင်္ကာနာမည်က တေးအလင်္ကာ"

"ကြွေရဲ့ သူဌေးက တေးရတုလေ၊ တေးအလင်္ကာရဲ့ အစ်ကိုပဲ"

"တိုက်ဆိုင်တယ်နော် ကြွေ"

"ဘာတိုက်ဆိုင်တာလဲ"

"နင်က တေးရတုကို သိပြီး ငါက တေးအလင်္ကာကို သိလို့ ပေါ့"

"ဘာမှ မဆိုင်ဘူး"

"မဆိုင်ဘူးလား"

ညီ ...

ရှင် ပျော်နေတယ် ...

အင်းလေ ကြွေထက် အလင်္ကာကိုပဲ ရှင် စိတ်ဝင်စားမှာ ပေါ့ ...

ကြွေ ...

အသုပ်ပန်းကန်လေးကို ကိုင်ပြီး ပြန်ထွက်လာခဲ့မိတော့သည်။ ။
